

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

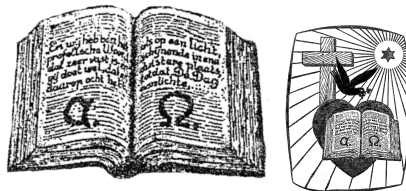
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze prediking wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden. (Joh. 10:9)**, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

Laten wij het Woord openen en wel bij **Gen. 3:9-15**. Laten wij samen de tekst lezen. *“En de Here God riep de mens tot Zich en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan Ik u verboden had te eten? Toen zeide de mens: De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten. Daarop zeide de Here God tot de vrouw: Wat hebt gij daar gedaan? En de vrouw zeide: De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten. Daarop zeide de Here God tot de slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft. En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen”.*

Onze aandacht zullen we bijzonder hebben bij dat **14^e vers** *“Daarop zeide de Here God tot de slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten”.*

We willen nu vanuit de Schrift de diepere zin gaan ontdekken van dit oordeel en gericht van God over de slang. We vinden in dit ene vers drie zinnebeelden, die we moeten leren verstaan uit Gods Woord.

Het eerste is de slang, die kruipend en listig is van alle dieren, zoals de Schrift het zegt en die ook de verleidster is geworden, het zinnebeeld van satan, van de duivel. In **Openb. 12:9** wordt ons dat heel klaar en duidelijk gezegd. *“En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem”.*

Satan is het, die door dat dier sprak om de mens te verleiden en te misleiden en daarom sprak God een oordeel en gericht over de slang uit. Om dit te verstaan, moeten we ook de zinnebeeldige spraak verstaan, wat stof en buik betekent. De Heer God zegt immers aan het einde van **vers 14** *“Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten”.*

Stof is het zinnebeeld van het aardse natuurlijke leven van de mens. De Schrift zegt immers, hoe God de mens formeerde van het stof uit de aardbodem in **Gen. 2:7** *“toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen”.*

Als de mens in zonde gevallen is door de verleiding van de duivel, dan is de uitspraak van God in **Gen. 3:19** tot Adam: *“in het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren”.*

“Stof zijt gij Adam” en dus zijn al zijn nakomelingen ook stof. Dat *“tot stof zult gij wederkeren”*, wat niet alleen geldt voor de wereldmens, maar voor alle mensen, die uit Adam voortgekomen zijn. We zullen hier een diepere lering over de verborgenheden Gods gaan zien.

In **Gen. 18:27** vinden we, hoe ook Abraham, de vader der gelovigen, zich zelf stof noemt, als hij voor God staat: *“En Abraham antwoordde: Zie toch, ik heb mij verstout tot de Here te spreken, hoewel ik stof en as ben”.* Ziet u wat stof betekent? Het is het natuurlijke aardse leven van de mens.

Als God aan Abraham beloofd heeft in **Gen 13:16** een nakomelingschap zo talrijk als het stof der aarde, dan weten we, dat God hiermee bedoelt het volk Israël, dat Abrahams natuurlijke nageslacht is en dat een aardse roeping en bestemming heeft. Maar als God Abraham ook een geestelijk nageslacht belooft, dan spreekt Hij in verband met de aan Abraham beloofde zoon Isaäk, van het nageslacht talrijk als de sterren des hemels (**Gen. 15: 5**) en dat is de Gemeente, die uit Christus (Abrahams zaad) is voortgekomen.

We gaan nu terug naar **Gen. 3:14b**, waar God dat oordeel en gericht over de slang, maar dat is dus ook over satan, uitspreekt. Wat bij de slang letterlijk gezien wordt, heeft een geestelijke betekenis, een achtergrond en als God een oordeel en gericht over de satan geeft en dan zegt: *“en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zo lang gij leeft”.*

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

Dan betekent dat, dat God satans invloedssfeer en zijn werkbereik beperkte, zodat satan van toen af aan zijn invloedssfeer alleen zou hebben op de natuurlijke, de vleselijke mens, het stof der aarde. Satans werkingsfeer wordt dus begrensd, ingeperkt tot het stof der aarde en dat zal hij mogen eten.

Toen God voor de zondeval het oordeel uitsprak over satan, had deze eens engelen, hemelse wezens, verleid, maar dat is nu niet meer mogelijk, dat is afgelopen, want hij kan alleen nog het stof der aarde eten.

In **Job. 4:18-19** lezen we *“Zie, in zijn dienaren (de engelen Gods) stelt Hij geen vertrouwen, en bij zijn engelen vond Hij dwaling; hoeveel te meer bij hen die in lemen hutten wonen, welke grondslag is in het stof, die men als motten dood drukt”*.

De engelen hebben een hemelslichaam, maar de mens woont in lemen hutten, dat is het stoffelijk lichaam. Hier zien we dus, dat we van nature stof zijn; daarom staan we ook van nature onder de directe invloedssfeer van satan, van zijn werkterrein en het bereik van zijn werk.

Vandaar dat de stof niet veel goeds voort kan brengen. David moest het al uitroepen in **Ps. 30:9-10** *“Tot U, Here, riep ik, en tot de Here smeekte ik om genade: Wat voor gewin ligt er in mijn bloed, in mijn nedervallen in de groeve? Kan het stof U loven, kan dat uw trouw vermelden?”* Neen, zonder verlossing zou dat niet mogelijk zijn.

Als we de 10 plagen die God over Egypte liet komen nalezen, dan vinden we, hoe er twee van die plagen het stof der aarde muggen en builen voortbracht. We lezen dat in **Ex. 3:16** over de 3^e plaag, als Mozes met zijn staf het stof der aarde moest slaan en alle stof der aarde muggen werd.

In **Ex. 9:9** vinden we de 6^e plaag, waar Mozes roet uit de smeltoven moest uitstrooien in de lucht, opdat het tot stof over heel Egypte zou worden, waardoor bij mens en dier zweren en puisten kwamen. Wat leren we hieruit? Uit het stof kan niets goeds voortkomen, alleen maar kwellingen door steekvliegen, dodelijke zweren, die verderf en dood brengen. Daarom roept David het uit: *“kan het stof U loven?”* Maar het is niet David zelf, die dit als een profetie uitriep, maar het was de Geest van Christus.

Als David zegt: *“Wat voor gewin ligt er in mijn bloed, in mijn nedervallen in de groeve?”* Dan is het Christus, die dat zegt, omdat Hij voor ons in de groeve wilde gaan, om voor ons stof te willen worden. Zo heeft de Heer Jezus Zichzelf willen geven voor de mens.

Hij, die God is en dus geen stof was, wilde stof worden voor ons. Daarom heeft Hij dat stoffelijke lichaam aangenomen, is vlees en bloed geworden van ons Adams geslacht, om voor onze zonden aan dat vloekhout te gaan.

De Heer Jezus roept dan in de kruispsalm uit, in **Ps. 22:15-16** *“Als water ben Ik uitgestort en al mijn beenderen zijn ontwricht; mijn hart is geworden als was, het is gesmolten in mijn binnenste; verdroogd als een scherf is mijn kracht, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; in het stof des doods legt Gij Mij neer”*. Dat deed Hij voor onze verlossing!

En de uitkomst lezen we in **vers 30-32** *“Alle welgedanen der aarde eten en aanbidden; voor Hem knielen allen die in het stof nedervallen, en wie zijn ziel niet in leven kan houden. Het nakroost zal Hem dienen, er zal van de Here verteld worden aan het komende geslacht; zij zullen zijn gerechtigheid verkondigen aan het volk dat geboren zal worden, omdat Hij het gedaan heeft”*.

Ja, Hij heeft het volbracht! O, wonderbaar, dat is de verlossing die ons in de Heer Jezus is geschonken; daarom roept de apostel het door de Heilige Geest uit in **1 Cor. 15:47-49** *“De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is (dat is Adam), zijn ook de stoffelijken (zijn hele nageslacht), en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen we het beeld van de hemelse dragen”*.

Zolang men dus een natuurlijk mens is en als een vleselijk mens leeft, staat men onder de invloedssfeer van satan. Maar als men in de Heer Jezus een geestelijk mens geworden is, dan is men uit satans

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

werkterrein vandaan gehaald en overgezet uit de macht der duisternis in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde; maar dan moet men ook als een geestelijk mens gaan leven, wat in onze levenswandel moet uitkomen. Dan hebben we overwinning over satan!

Maar als u naar het vlees leeft, blijft leven, dan grijpt satan u, want daar heeft hij van Godswege zijn werk- en machtsterrein, want hij mag het stof eten. Zo moest Paulus een broeder in Christus, die in grote zonde viel door overspel met de vrouw van zijn vader, in de naam van Jezus overleveren aan satan, opdat zijn vlees verdorven werd (het terrein, waarvan satan mag eten) en zijn geest behouden zou worden. Verstaan we dit? We mogen het beeld van de Hemelse dragen, als we leven door de Geest, want dan zijn we uit de invloedssfeer van satan.

Voor wie zijn deze zegeningen? Voor hen, die het verstaan uit Gods Woord. In **1 Sam. 2:6-8** lezen we de lofzang van Hanna, vervuld met de Heilige Geest. **“De Here doodt en doet herleven (nieuwe geboorte), Hij doet naar het dodenrijk nederdalen en daaruit opkomen (opstandingleven). De Here maakt arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij. Hij heft het geringe op uit het stof (dan wordt de nieuwe mens een geestelijk mens), Hij heft de arme omhoog uit het slijk, om hem te doen zitten bij edelen, en een eezetel te doen verwerven”**. Willen we zulke geringe zijn en armen van geest?

Want de Heer Jezus zegt **“Zalig zijn de armen van geest”** en God heeft een welgevallen aan een verbroken hart en een nederige geest. Want daarin wil Hij woning maken. God wil dezulken verhogen boven satans macht, wat Paulus zegt in **Rom. 16:20** **“De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden”**.

Ook in **Ps. 113:5-8** lezen we hetzelfde. Maar ook de profeet Jesaja roept het uit in **Jes. 26:19** **“Herleven zullen uw doden - ook mijn lijk -, opstaan zullen zij. (hier ziet de profeet de opstanding van Christus en Zijn Gemeente) Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof! Want uw dauw is een dauw van licht; en de aarde zal aan de schimmen het leven hergeven”**. Dit is de opstanding uit de doden ten leven.

Maar zij, die de Heer Jezus hebben verworpen, die de genade en de liefde Gods in de Heer Jezus niet hebben aangegrepen, zij zullen ook eens op moeten staan uit het stof, maar ten oordeel, ten gerichte.

Jesaja roept ook uit in **Jes. 52:1-2** **“Waak op, waak op, bekleed u met sterkte, Sion; bekleed u met pronkwaden, Jeruzalem, heilige stad. Want geen onbesnedene (Jood) of onreine (heiden) zal in u komen. Schud het stof van u af”**. Dat is dat aardse, vleselijke leven. Maar ga leven uit de geest van God, uit Zijn kracht en uit de Opstanding van de Heer Jezus.

We kennen uit **Gen. 32 en 33** allemaal wel de geschiedenis van Jacob, waar de engel van de Heer (de Heer Jezus) met Jacob worstelde en deze Israël werd. Die worsteling vond plaats aan de Jabok en dat staat er niet voor niets. Het Hebreeuwse woord **“abok” (“jabok”)** is stof, waar de Heer Jezus dus met die stof ging worstelen; en dat was Jacob, die nog een stoffelijk mens was en die zelfs een bedrieger was, listig als de slang en evenals de slang was hij de hiellichten.

Maar God had hem geroepen om een geestelijk mens te worden, een zoon van God. Dan ontmoet hij de Engel van de Heer, dat is de Heer Jezus in Zijn Oud Testamentische openbaring en breekt de strijd los, die Jacob vrij moet maken van de stof en zo wordt Jacob, Israël, de strijder Gods.

Doordat de Engel van God hem aangegrepen had in zijn heup, waardoor zijn eigen kracht gebroken was. Daarom is het vreselijk voor de mens, die voortgaat alleen op eigen vleselijke kracht te rekenen en aartsgezind blijft. Het einde van dezen staat in **Openb. 18**, waar de ondergang van het grote Babel beschreven wordt. Zij waren niet op weg naar het hemelse Jeruzalem, de stad Gods, maar zij bouwden hun eigen stad, zoals ook vandaag de wereld zijn eigen steden bouwt, die centra's van verderf zijn.

Dan staat er in **vers 19** **“En zij wierpen stof op hun hoofden”**, wat betekent dat? Eigenlijk een oordeel over zichzelf halen, want zij verrijzen niet uit het stof, maar zij verzinken in het stof. Maar God heeft ons uit het stof doen opkomen in de Heer Jezus, mits we dat geloven! Laat u overwinnen en laat u breken, opdat de Heer Jezus kracht de uwe wordt!

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

Dat moeten we wel eens goed ter harte nemen, want als men bij de heidenen en ongelovigen demonen uitwerpt, is dat Schriftuurlijk; maar als kinderen Gods onder demonen zitten, dan komt dat, omdat zij naar het vlees leven, naar hun oude ik en dan moeten er geen demonen uitgeworpen worden, maar zij moeten zich bekeren van hun vleselijke weg. Dat zegt de Schrift, want in de Heer Jezus zijn we verlost van de macht van de duisternis.

Nu komen we bij het tweede punt van Gods oordeel over de slang: ***“op uw buik zult gij gaan”***. Uit de Schrift zien we, dat de buik het zinnebeeld is van de vleselijke lusten, de lagere aardse, natuurlijke driften en instincten van de mens.

In **Rom. 16:17-18** zegt Paulus: ***“Maar ik vermaan u, broeders, dat gij hen in het oog houdt, die, in afwijking van het onderwijs, dat gij hebt ontvangen, de onenigheden en de verleidingen veroorzaken, en mijdt hen. Want zulke lieden dienen niet onze Here Christus, maar hun eigen buik, en misleiden door hun schoonklinkende en vrome taal, de harten van de archelozen”***.

U ziet dat hier de ***“buik”*** wordt genoemd voor die mensen, die vleselijk zijn en de lagere driften nastreven van eerzucht, geldzucht, heerszucht, enz.. Dat hier de duivel achter staat, is wel duidelijk. Want Paulus betreft direct hierbij het **vers 20** ***“de God nu van des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden”***. Wat wordt er nu van deze mensen gezegd? Dat zij onenigheden, verleidingen en scheuringen veroorzaken onder de kinderen Gods om hen ten val te brengen.

Dan waarschuwt Paulus ook in die verzen om die mensen te mijden. Die schoonklinkende vrome taal begon satan al te gebruiken tegen Eva in de Hof, toen de slang sprak: ***“Is het niet, dat God gezegd heeft, dat gij van alle bomen van deze Hof niet mag eten”?***

Het lijkt op de woorden van God, maar het is er net naast en het lijkt net het evangelie, maar het is het niet. Daarom zegt God in **Gen. 3:14** ***“op uw buik zult gij gaan”***. Dat betekent dat de gang van de slang langs de buik gaat, m.a.w. de satan heeft zijn ingang en zijn uitgang in de mens in zijn natuurlijke lagere driften, waar hij zijn grootste machtsterrein heeft en de mens ten verderfe wil brengen

Daarom horen wij Paulus in **Rom. 16:18** ons waarschuwen, dat zulke lieden niet de Heer Jezus dienen, maar hun eigen buik en omdat zij die dienen, zijn zij instrumenten van de duivel. Ook zegt Paulus dat aan Titus in **Titus 1:12** ***“Iemand uit hun kring, hun eigen profeet, heeft gezegd: Leugenaars zijn de Kretenzen, altijd beesten en vadsige buiken”***.

Nu begrijpt u wat dat betekent! Paulus schrijft in **vers 10** ***“want velen willen van geen tucht weten”***. Ja, de mens, die naar de buik leeft, is tuchteloos en van tuchteloos wordt hij wetteloos en zedeloos. Kijkt u maar naar de wereld van vandaag! Heel het zogenaamde Christelijke Europa leeft naar de buik!

In het wereldbeeld van **Daniël 2** zien we hoe de buik van koper is en dat is het Grieks-Macedonische rijk, d.w.z. Europa, het grote antichristelijke wereldrijk, wat vandaag aan het opkomen is. Ook Johannes ziet in **Openb. 13** het kenmerk van het Grieks-Macedonische rijk, dat hij ziet opkomen uit de wereldzee, uit de Middellandse zee, als een luipaard gelijk en dat is Griekenland.

Hoe komen we aan die naam “Europa”? Het is het land, dat het Griekse wereldrijk in dit werelddeel had, dat de Grieken Europa noemden en toen Griekenland zich uitbreidde in dit werelddeel, noemden zij dat allemaal “Europa”. Europa is dus het zinnebeeld van de oude Griekse cultuur; vandaar al die sport-activiteiten en de Olympische spelen. En men ziet, hoe de volkeren van Europa leven naar de buik; want het is er overal: eten, drinken, de beest uithangen, tuchteloosheid, zedeloosheid en wetteloosheid.

Maar in deze teksten gaat het over hen, die in de Gemeente zijn, zoals **Titus 1:10** het zegt: ***“want vele willen van geen tucht weten”***. Dat was al in Paulus dagen zo. En vandaag horen we het over de T.V. vele ijdele pratens, zelfs onder de geleerden. Maar erger is het als dat onder Gods volk gevonden wordt. Dan zegt Paulus, dat men hen de mond moet snoeren, want hele gezinnen keren zij ondersteboven en zij maken oneerlijke winst door hebzucht en eerzucht gedreven.

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

Hieruit zien wij, wat het beeld van de buik betekent, want dat vindt men door de hele Schrift heen; de buik is dus het zinnebeeld van de vleselijke lusten, van de lagere natuurlijke driften van de mens. Bij die mensen heeft de slang dagelijks zijn ingang en uitgang.

Maar hoort, welk een verlossing ons gegeven is. In **Matt. 12:40** vinden we een wonderbaar woord, waar de Heer Jezus in een zinnebeeld spreekt: ***“Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten”.***

Wat een geweldig woord staat hier, als men de diepere zin ervan gaat zien. De Heer Jezus zegt ***“gelijk Jona”***; wat Jona dus overkwam was een profetische gelijkenis, een heenwijzing naar het grote verlossingswerk van Hem. Want het woord ***“Jona”*** betekent in het Hebreeuws ***“duif”*** en de duif is in de Schrift het zinnebeeld van reinheid en onschuld.

En wie is de absolute Reine? Het is de Heer Jezus, de onschuldige Mens! En waar ging Hij, deze reine, deze Onschuldige, deze Jona, naar toe voor ons? In de buik van het zeemonster. Maar wat is dat zeemonster?

Jesaja geeft het antwoord, wie het zeemonster is. Want men spreekt wel over Jona en de walvis, maar dat zegt de Schrift niet. Natuurlijk was Jona in één of andere grote vis, maar dat was slechts een zinnebeeldige voorstelling van wat zou komen, zoals de slang een afbeelding is van de duivel. In **Jes. 27: 1** lezen we ***“Te dien dage zal de Here met zijn fel, groot en sterk zwaard bezoeking brengen over de Leviathan, de snelle slang, over de Leviathan, de kronkelende slang. En Hij zal het monster in de zee doden”.***

Waarom noemt God de duivel het monster van de zee? De zee is het zinnebeeld van de volkeren wereld. God zegt ook door **Jesaja**, dat de volkeren geacht zijn ***“als een druppel aan een emmer en een stofje aan een weegschaal”*** (**Jes. 40:15**). Dus dat monster is in die volkeren zee en beheerst die. Want de Heer Jezus zelf noemt hem: ***“de overste van de wereld”.***

Nu ging Jona naar het Woord, in de buik van het zeemonster. Verstaan we dit? Satan wil de zielen van de mensen verslinden en dan komen die in zijn buik, in het dodenrijk, dat is de onderwereld. En waar is de ware Jona naar toegegaan?

Hij, de absoluut Reine, de Onschuldige, die voor onze schuld aan het kruis hing, ging ook naar het dodenrijk, in de onderwereld, in de buik van het zeemonster; maar daar heeft Hij voor ons de overwinning behaald, opdat wij vrij zouden komen van deze macht van de buik.

Maar in die plaats is Hij niet gebleven. Daarom zegt **Hebr. 2:14-15** ***“Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft Hij ook op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren”.***

Nu gaan we iets wonderlijks zien. Dat lezen we in **Joh. 7:37-38** ***“En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus op en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste (buik O.V.) vloeien”.*** Dat is het wonder van Gods genade, goedertierenheid en wijsheid. God weet, dat wij vlees en stof zijn en hoe de buik onze god is, waaraan we niet kunnen ontkomen, omdat we in zonde gevallen zijn aan deze vleselijke lusten.

Maar juist daar wil God komen met de kracht van Zijn Heilige Geest, om stromen van levend water te gaan geven, omdat de Heer Jezus voor ons afgedaald is in de buik van het zeemonster. Dat is onze verlossing!

Waar komen die stromen vandaan? Niet uit het hart, maar uit het binnenste (de buik). En God weet, dat we daardoor de overwinning krijgen over het vlees. De Heer Jezus spreekt verder in **vers 39** ***“Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was”.*** Is dit geen wonderbaar evangelie? Het kind van God, dat

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

deze gave van God aanneemt in het geloof in Christus en zich daarvoor openstelt, heeft overwinnend leven.

Dan gaat Rom. 8:12-13 in vervulling. *”Derhalve, broeders, zijn we schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven”.*

Hoe komen we aan zulk een leven, dat vervuld is met de Heilige Geest? De Heer heeft het aangebracht, omdat Hij voor ons in de buik van het zeemonster was als de Jona, de Reine, de Heilige, de Duif. Waarom? Omdat de Heilige Geest maar voor één hoofdzaak is gekomen. En wel, om dat reine, onschuldige Leven van de Heer Jezus, in onze buik over te planten.

In Fil. 3:17-19 vinden we, wat er in de weg kan staan: *”Weest allen mijn navolgers, broeders, en ziet op hen, die evenzo wandelen, gelijk gij ons tot voorbeeld hebt. Want velen wandelen - ik heb het u dikwijls gezegd van hen, maar nu zeg ik het ook wenende - als vijanden van het kruis van Christus. Hun einde is het verderf, hun God is de buik, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgericht”.* Hoe komt dat?

Het zij immers Christenen, want Paulus spreekt hier over broeders en niet over wereldmensen. De reden noemt Paulus in dat 18^e vers: *“vele wandelen als vijanden van het kruis van Christus”, hij zegt niet “als vijanden van Christus””.*

Want zij hebben Christus wel lief, maar niet Zijn kruis, want zij willen de kruisinstelling, die de Heer voor hen heeft aangebracht, niet innemen. D.w.z. dat zij het kruis van de Heer Jezus niet met Hem willen delen. Toch is het een grote waarheid, dat wij (ons oude ik) met Hem gekruisigd zijn en daarom niet meer leven naar de oude mens, maar naar de opstandingkracht van de Heilige Geest.

Als we geen overwinnend leven hebben, kan het hier op vastzitten, want de Heer heeft het voor al Zijn kinderen aangebracht. Maar als men de kruisinstelling van de Heer niet wil aanvaarden, n.l. dat men met Hem gekruisigd is en dus leeft voor zichzelf, naar de oude mens, dan kan men ook geen overwinning krijgen over het buikleven met die lagere natuurdriften en instincten, die alleen bij het oude ik behoren.

In Openb. 10:9-10 lezen we een heel eigenaardig vers, want daar wordt aan Johannes gezegd, dat hij dat boekje moet opeten: *”En ik (Johannes) ging heen tot de engel en zeide tot hem, dat hij mij het boekje zou geven. En hij zeide tot mij: Neem het en eet het op, en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing. En ik nam het boekje uit de hand van de engel en at het op, en het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het gegeten had, werd mijn buik bitter”.*

Zonder er op in te gaan, wat het hier voor Johannes ten volle betekende, heeft het een betekenis voor ons. Dit boekje bevat de woorden van God, het Profetische Woord en dit is het ook voor Gods kinderen nu.

Als we het Woord van God werkelijk opeten en ter harte nemen, dan zal dat in onze mond zoet en heerlijk zijn, maar in onze buik bitter, want het gaat ons het buikleven kosten. Maar weet u, wat zo heerlijk is? Wat men opeet, dat komt in de buik en daar moet het nu juist zijn. Gods Woord, dat in Christus Jezus tot ons gekomen is, moeten we opeten, zodat het in onze buik komt en dan gaat het daar Zijn werk doen. Dat is bitter voor de buik, want het kost ons het hele oude leven

In het Oude Testament vinden we het al. U weet, de wet is een afschaduwing van wat gaat komen. Wat bij de wet letterlijk was, is bij ons geestelijk. En nu zegt God, dat Hij wil, dat Zijn volk heilig zal worden, omdat Hij heilig is; en dat geldt ook voor ons.

Wat is de weg daar naar toe? In Lev. 11:41-45 lezen we, welke uiterlijke dingen de wet eist: *”En al het wemelend gedierte dat op de grond wemelt, is een gruwel, het zal niet gegeten worden. Alles wat op de buik gaat en alles wat op vier voeten gaat, ook alle die viervoetigen van allerlei wemelend gedierte dat op de grond wemelt, dat zult gij niet eten, want die zij gruwel (afgod). Maak uzelf niet verfoeilijk door enig wemelend gedierte en verontreinigt u daardoor niet, zodat gij daardoor onrein wordt. Want Ik ben de Here, uw God; heiligt u en wees heilig, want Ik ben heilig; verontreinigt uzelf niet door allerlei wemelend gedierte*

Bijbelstudie Centrum:
“De vloek over de slang”

dat op de grond krioelt. Want Ik ben de Here, die u uit het land Egypte heb doen trekken, om u tot een God te zijn; weest heilig, want Ik ben heilig”.

Wat voor Israël letterlijk was, namelijk dat zij niets mochten eten, van wat op de buik en in het stof kruipt, om zich daarmee niet te verontreinigen, moet door ons geestelijk verstaan worden, namelijk dat we ons niet meer moeten voeden wat de wereld ons te eten geeft, bijvoorbeeld onreine lectuur, porno, occulte boeken, sterrenbeelden, enz.. Maar we moeten ons voeden met het Woord van God en dat heeft een andere werking, al direct, want dat maakt bitter in de buik.

Nog een waarschuwing voor die Christenen, die toch naar het vlees blijven leven. Want God is wijsheid! Want als een gelovige niet wil luisteren, dan zegt Paulus door de Heilige Geest in **1 Cor. 5:5** ***“leveren wij in de naam van de Here Jezus die man aan de satan over tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest behouden worde in de dag des Heren”.***

Nu vinden we hetzelfde staan in verband met de buik in **Ps. 17:14**, waar de Psalmzinger, de profeet, een gericht van God uitroept over mensen, die in de wereld leven: ***“met uw hand, Here, van de mannen, van de wereldse mannen, wier deel dit leven is, en vul hun binnenste (buik) met wat Gij voor hen hebt weggelegd, zodat hun zonen er nog zat van zijn”.*** Wat heeft God voor hen weggelegd? Wat de wereld aan vlees kan schenken.

Het is een heel eigenaardig iets, als de Psalmist gebruik maakt van een woordspeling. In het Hebreeuws zijn er twee woorden, die totaal verschillend betekenen, maar toch hetzelfde geschreven worden. Wij hebben het ook in het woord ***“gerechten”***. Dat wat wij eten en in ***“gerichten”***, wat het oordeel van God is. In het Duits zijn beide woorden hetzelfde. ***Gerichten*** als oordelen van God, maar ook ***Gerichten***, die men eten kan. In het Hebreeuws is dat ook zo.

In **Num. 11** lezen we, hoe Israël eens zo op het vlees belust was, dat zij murmureerden tegen God en naar de vleespotten van Egypte terug verlangden, terwijl God hen op zo'n machtige wijze verlost had uit het diensthuis van Egypte, het leven van de wereld.

Toen zei God in **vers 19-20** ***“Gij zult niet één dag eten en geen twee dagen, geen vijf dagen, geen tien dagen, geen twintig dagen, maar een volle maand lang, totdat het u neus uitkomt en gij er van walgt”.***

Dat is de wijsheid van God. Als men dus niet wil luisteren en als gelovigen deze weg gaan, dan komen zij onder het gericht van God. En het gaat met hem als die man, die aan de satan werd overgegeven tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest nog behouden zou worden in de dag des Heren.

Als straks de toebereide Gemeente weggenomen is, dan zal er zulk een vleselijk Christendom achterblijven; zij zullen door een zware tijd heen moeten gaan. Maar laat het onder ons niet zo zijn, daar wij toch geloven, dat God zelf in Christus de verlossing voor ons heeft aangebracht en dat wij Zijn Leven van de volheid van de Heilige Geest bezitten.

Maar dan moeten we ook het kruis van Christus aanvaardden voor ons eigen leven en eigen ik, zodat ik niet meer leef voor mijzelf en voor de wereld en voor de zonde, maar dood ben voor mijn eigen ik, voor de wereld en voor de zonde, maar levend voor God en voor Christus. **Dan eet ik het Woord!**

De verloren zoon had honger en wilde zijn buik vullen met het drap van de zwijnen, maar er was betere kost voor hem bij de Vader, die op hem wachtte en hem het feestgewaad wilde aandoen en schoenen aan zijn voeten.

We eindigen met **1 Cor. 6:13** ***“Het voedsel is voor de maag (buik) en de maag (buik) voor het voedsel, en God zal zowel het een als het ander teniet doen. Maar het lichaam is niet voor de hoererij, doch voor de Here, en de Here voor het lichaam”.*** En waar ons lichaam voor de Heer is en de Heer voor ons lichaam, wil Hij dat ook vullen met Zijn wonderbaar Leven van reinheid, onschuld en heiligheid. Wees Heilig, want Ik ben heilig, want zonder heiliging zal niemand de Heer aanschouwen !

Amen.